
Notat

Til: Per Kjøl, Fusjonssekretariatet

Kopi til:

Fra: Fakultet for informasjonsteknologi, matematikk og elektroteknikk

Signatur:

INNSPILL TIL ULIKE KONSEPTER FOR FAGLIG ORGANISERING

Fakultet for informasjonsteknologi, matematikk og elektroteknikk (IME), 15.09.15

IME takker for invitasjonen til å komme med innspill på notatet av 26/6-15 om konsepter for faglig organisering. Fakultetet har hatt en grundig prosess for å drive frem sitt innspill. Saken er diskutert i flere møter i ledergruppen, i LOSAM, og i fakultetsstyremøte 03.09.15. Instituttene og Studentrådet er alle invitert til å komme med innspill. De innspillene som er kommet er lagt ved som egne vedlegg til fakultetets uttalelse.

Sammendrag av IME-fakultetets overordnede synspunkter

- *IME anser at et beste kompromiss for nivå 2-organisering i praksis vil plassere seg et sted i spennet mellom eksemplene K2 og K3. Dette vil gi gode vilkår for å hente ut de ønskede synergiene fra fusjonen, og kan tilpasses føringene fra fusjonsplattformen uten at man må gjøre for store organisatoriske grep. Alternativet gir (gitt de foreslåtte organiseringsmulighetene på nivå 3) lave omorganiseringskostnader, hensiktsmessig ledesspenn og gode vilkår for medvirkning på fakultetsnivå, og gode muligheter for faglige synergier mellom høgskolemiljøene og dagens NTNU-miljøer. Styrkene som er utviklet gjennom mange års erfaring med dagens NTNU-organisering kan videreføres og videreutvikles. Samtidig er alternativet ikke prinsipielt bundet til dagens organisering, og gir dermed rom for å implementere endringer som anses nødvendige for å realisere potensialet i fusjonen. Alternativet gir også fleksibilitet til å organisere store nye fagmiljøer, eller fagmiljøer som etter fusjon vurderes til å ha nådd kritisk masse, som egne fakulteter der det vurderes som ønskelig. Optimalt fakultetsantall (VM unntatt) ligger etter IMEs bedømmelse mest sannsynlig i spennet 7 – 9 - man vil da også kunne oppnå fortsatt*

Postadresse	Org.nr. 974 767 880	Besøksadresse	Telefon	Seksjonsleder
7491 Trondheim	E-post: postmottak@ime.ntnu.no http://www.ime.ntnu.no	Elektrobygget E2 O.S. Bragstads plass 2 Gløshaugen	+ 47 73 59 42 02 Telefaks + 47 73 59 36 28	Cathrine Haugan Grønvik Tlf: + 47 73 59 14 84

All korrespondanse som inngår i saksbehandling skal adresseres til saksbehandleren ved NTNU og ikke direkte til enkeltpersoner. Ved henvendelse vennligst oppgi referanse.

god forankring av NTNUs hovedprofil i rektors ledergruppe, og et hensiktsmessig lederspenn på rektornivå.

- *Konsept K1 er lite egnet for utvikling av tverrfaglighet, og nivå 2-enhetene blir alt for store til å kunne implementere ledelse og medvirkning på en god måte. Modellen vil mest sannsynlig tvinge frem enda et administrativt nivå, og øke avstand mellom ansatte og ledelse. En eventuell deling mellom relaterte disiplin- og teknologifag som foreslått i notatets versjon av K1 vil heller ikke være tjenlig. Konsept K4 bryter etter IMEs mening med selve fusjonens intensjon, og vanskeliggjør faglig integrasjon. Hverken K1 og K4 er etter IMEs mening derfor egnet som organisatorisk modell for nye NTNU.*
- *IME mener at "institutt" bør være den primære modellen for organisering på nivå 3, i den forstand at dette er den enhet hvor ansatte har sitt langsiktige faste arbeidsforhold, sin faste nærmeste leder, og sin faglige primærtilhørighet. Et institutt bør etter IMEs oppfatning være faglig og ikke geografisk definert, for å sikre at den enkelte fagperson har en langsiktig tilknytning til et sterkt kollegium innenfor sitt eget fagfelt.*
- *IME anser at konseptet "skole" (helst under et annet navn, f. eks. "program") kan være en god mekanisme for å ivareta den nødvendige grad av lokal autonomi, fleksibilitet og agilitet ved satellitt-campusene, for å kunne bedrive god, effektiv og tverrfaglig preget profesjonsutdanning i nært samarbeid med lokale interessenter. Vi tenker da på "skole" i hovedsak geografisk forankret på én hovedcampus (men også mulig for relevante fagpersoner fra andre campuser å delta) og der de ansatte som deltar er "frikjøpt" fra sine respektive institutter med en gitt prosentandel for å bidra inn i det tverrfaglige teamet som jobber innenfor "skolen". "Skolen" bør ha en lokal leder som disponerer et budsjett tilpasset god og effektiv drift, og som har styringsrett over de deltakende ansattes tid innenfor den prosentandel av deres tid som er avsatt til å jobbe innenfor "skolen".*
- *IME mener uansett valg av organisering at NTNU bør bli et foregangsuniversitet for virtuell samhandling på tvers av campuser.*
- *Hovedtrekkene i dagens interne inntektsfordelingsmodell bør bevares, men man bør arbeide bevisst for å identifisere og bygge ned eventuelle disincentiver i modellen når det gjelder tverrfaglig samarbeid på tvers av fakulteter, og samhandling på tvers av campuser.*
- *Det er viktig at arbeidet med faglig og administrativ organisering sees i sammenheng, og derfor at arbeidsgruppene for faglig organisering og administrativ organisering samkjører sitt arbeid. En koblet vurdering av faglig og administrativ organisering må ligge i beslutningsgrunnlaget som legges frem for NTNUs styre våren 2016. Grunnlaget bør også inneholde en kvantitativ konsekvensutredning av alternativene man ser på.*

IME-fakultetets fakultetsstyre gjorde 03.09.15 for øvrig flg. énstemmige vedtak:

"Basert på fremlagt notat med beskrivelse av de alternative konseptene K.1, K.2, K.3 og K.4 for nivå 2-organisering (fakultetsstruktur) ved "nye NTNU", mener fakultetstyret ved IME at en modell med faglig (ikke geografisk) inndelte fakulteter med et antall et sted mellom forslagene i konsept K.2 og K.3 er det beste alternativet. Jo større avvik man legger opp til fra dagens modell, jo bedre bør disse begrunnes. Fakultetsstyret mener at god integrasjon av høskolemiljøene, hensyn til ledelsesspenn og medvirkning, og eventuelt omgruppering av miljøer som ikke fungerer godt pr. i dag, kan være argumenter for å avvike noe fra dagens modell. Konsept K.1 fremstår som lite egnet til å fremme tverrfaglighet, og enhetene blir for store til å kunne implementere ledelse og medvirkning på en god måte, slik at modellen vil kunne tvinge frem enda et administrativt nivå. Konsept K.4 bryter etter fakultetsstyrets oppfatning med selve fusjonens intensjon. På nivå 3 mener fakultetsstyret at instituttene, for å ivareta fusjonens intensjon, bør være faglig og ikke geografisk baserte, og ser det samtidig som hensiktsmessig at man kan operere med både institutt og «skoler". Innføring av «skoler» kan være et verktøy for å ivareta lokale forhold, hensiktsmessig fleksibilitet og autonomi ved satelittcampusene, i en struktur hvor man vil ha geografisk spredte institutt. Fakultetsstyret mener samtidig at «program» i denne sammenheng kanskje er et bedre begrep enn «skole». "

Innledning

Før vi går til detaljert diskusjon av de fem spørsmålene arbeidsgruppen for faglig organisering konkret har bedt om innspill på, vil IME-fakultetet påpeke følgende:

Iflg. rapporten om organisering av universiteter som NIFU har lagd på oppdrag fra fusjonsprosjektet er det vanskelig å finne forskningsmessige bevis for at organisasjonsform *per se* er kritisk for faglig kvalitet ved et universitet.

Dette innebærer etter IMEs syn at man ikke bør gjøre større endringer i dagens organisering av NTNU enn det som er nødvendig for å oppnå god faglig integrasjon av de fusjonerende fagmiljøene, samt eventuelt å rydde opp i dysfunksjonelle organisatoriske forhold der slike måtte finnes i dag. Omorganisering av i utgangspunktet velfungerende miljøer bør ikke være en prioritet, med mindre andre viktige hensyn tilsier dette. Konklusjonene fra NIFU synes å indikere at "faglig kvalitet" i seg selv ikke nødvendigvis er et skillende kriterium.

Samtidig mener IME at man bør være forsiktig med å ukritisk hente organisasjonsmodeller fra andre gode universiteter og tro at disse uten videre kan overføres til NTNU. Hvert universitet har sitt særpreg og sin profil, og hva som er hensiktsmessig organisering må sees i lys av dette.

Enhver omorganisering har kostnader, og jo større endringene er, jo større er kostnadene. Dette innebærer etter IMEs mening at *jo større organisatoriske endringer som foreslås, jo bedre og mer tungtveiende argumenter for disse må man ha, og jo større sannsynlige gevinster må kunne godtgjøres.*

Hvilke kriterier bør legges til grunn ved valg av konsept for organisering av den faglige virksomheten på nivå 2?

De ni foreslåtte kriteriene i konseptnotatet er:

- Egenart og gjenkjennelighet
- Faglig identitet
- Faglig synergi, tverrfaglighet og mobilitet (på tvers av campuser)
- Fleksibilitet
- Kostnader
- Langsiktig, grunnleggende forskning
- Ledelse og medvirkning
- Samfunnsrelevans
- Strategisk evne

I tillegg til disse kriteriene anser IME at flg. kriterier er viktige for nye NTNU:

- Høy forskningskvalitet i spiss og bredde
- Forskningsbasert, fleksibel og innovativ utdanning av høy kvalitet
- Økonomisk robusthet/diversitet i inntektsmuligheter
- God forankring av, eierskap til og deltakelse i hovedprofilen ved flere fakulteter

Det er isolert sett viktig for den nye organisasjonen å prestere godt på hvert av disse kriteriene. De ulike kriteriene skiller seg i denne sammenhengen ikke fra hverandre ved at enkelte av dem er viktige og andre ikke – men ved at oppfyllelse for enkelte av dem er sterkere knyttet til valg av organisatorisk modell enn for andre. Noen kriterier kan med andre ord være svært viktige for organisasjonen, men likevel være mindre kritiske for valg av organisatorisk konsept, dersom kriteriene uten spesielt store anstrengelser kan oppfylles uavhengig av hvilket konsept som velges. Med andre ord: Det går et skille mellom kriterier som er viktige i seg selv, og kriterier som er viktige ved vurdering av ulike organisasjonsmodeller.

IME anser at *egenart, gjenkjennelighet og faglig identitet* er tre fasetter av samme sak, og derfor kan/bør samles i ett kriterium. For eksempel bør det være slik at *faglig organisering etter fusjon ikke svekke må NTNUs og fagmiljøenes egenart (profil), gjenkjennelighet og faglige identitet.*

Vi mener videre at *samfunnsrelevans* i seg selv selvfølgelig er et svært viktig kriterium å oppfylle for NTNU. Men vi tror samtidig at dette kriteriet uten spesielle problemer vil kunne ivaretas på en tilfredsstillende måte innenfor de fleste konseptene, slik at det blir mindre viktig som et *skillende* kriterium.

Når det gjelder *langsiktig, grunnleggende forskning* vil økonomiske prioriteringer og strategiske veivalg ifm. faglige satsinger være viktigere for å ivareta dette enn organisasjonsmodell per se. Det

viktigste i denne sammenhengen er at sterke grunnforskningsmiljøer ikke får svekket sine vilkår i en ny organisasjon.

At et konsept *tilfredsstiller føringene fra fusjonsplattformen* er for øvrig også et viktig kriterium i seg selv, all den tid fusjonsplattformen må anses som nye NTNUs ”grunnlov”. Det må derfor ansees som et stort minus dersom et konsept skulle vanskeliggjøre oppfylning av føringer fra plattformen. Et eksempel på en føring vi mener kan være viktig i denne sammenhengen er at ”*koblingen mellom profesjons- og disiplinlagene skal styrke kvaliteten gjensidig, og fagkompetansen i miljøene skal utnyttes på tvers*”. En organisasjonsmodell som f. eks. skarpt fordeler profesjons- og disiplinlaglige miljøer på ulike nivå 2-enheter vil etter IMEs oppfatning kunne gjøre oppfyllelsen av dette kriteriet unødigg vanskelig. Et annet eksempel er føringen om at sterke disiplinmiljøer skal ha en viktig rolle i undervisningen av basisemner. En organisasjonsmodell som åpner for at profesjonsutdanningene på sikt kan utvikle seg til å bli ”selvforsynte” på dette punktet (f. eks. innenfor fag som fysikk, matematikk, IT, etikk, språk), fremfor å benytte disiplinmiljøenes undervisningskapasitet, er etter IMEs oppfatning ikke i tråd med denne føringen.

Strategisk evne (og da på tvers av hele organisasjonen, ikke bare i deler av den) er selvfølgelig også et svært viktig kriterium, men dette anser vi også kan oppnås i de fleste av konseptene, så lenge de bare implementeres fornuftig. Det er i denne sammenhengen viktig at alle nivå 2- og nivå 3-enheter er over en viss kritisk masse i størrelse, at alle enheter med budsjett- og resultatansvar har tilstrekkelig økonomisk robusthet og handlingsrom (samsvar mellom inntekter og utgifter, flere innbyrdes uavhengige inntektsdrivere, hensiktsmessige fordelingsmekanismer internt, etc.), og at det finnes gode mekanismer for å sikre tverrfaglig samhandling og samarbeid på tvers av enhetene (inkludert at den interne inntektsfordelingsmodellen ikke gir disincentiver til slik samhandling). FUS, FUL, og formalisert ledelse og koordinering av tematiske og teknologiske satsingsområder er eksempler på slike mekanismer, som fungerer godt i dag og som bør kunne utvikles videre i den nye organisasjonen.

Hvilke tre kriterier bør veie tyngst når en skal ta stilling til den faglige organiseringen på nivå 2?

Når man skal plukke ut de kriteriene som skal veie tyngst i *valg av organisatorisk konsept*, må det som sagt være sentralt å velge kriterier hvor de ulike konseptene skiller seg signifikant fra hverandre. Samtidig kan ikke listen være kunstig forhåndsbegrenset til et vilkårlig antall kriterier. IME har derfor tillatt seg å utvide listen på tre kriterier til å omfatte alle de kriteriene vi genuint mener er viktigst som skillende kriterier, og da sitter vi igjen med *fem* kriterier (hvorav fire fra den opprinnelige listen på ni):

- *Faglig synergi, tverrfaglighet og mobilitet (på tvers av campuser)*
- *Egenart, gjenkjennelighet og faglig identitet*
- *Ledelse og medvirkning*
- *Kostnader ved omorganisering (målt opp mot oppnåelige faglige gevinster)*
- *God forankring av NTNUs hovedprofil i bredden av organisasjonen*

Hvilke styrker og svakheter ser dere ved de fire konseptene sett opp mot kriteriene?

Vi tolker her en styrke ved et konsept som en egenskap som er *bedre for det gitte konseptet enn for de konkurrerende konseptene, sett opp mot kriteriene*. Tilsvarende er en svakhet en egenskap som er *verre* for det gitte konseptet enn ved de konkurrerende konseptene.

IME har i sine vurderinger omkring modell K1, K2 og K3 også lagt til grunn at modellene ikke kan være å betrakte som absolutter (hva angår antall og innhold av "boksene"), men som eksempler/punkter langs en glidende skala - med økende fakultetsantall, med faglig samhörighet som et viktig kriterium for mulig organisatorisk samhörighet, men samtidig med andre viktige kriterier som "grensebetingelser" for hva som er passende antall og størrelse på fakulteter.

En slik tankegang innebærer at nivå 3-enheter som faglig i en eller annen forstand ligger nær hverandre *kan* være kandidater til å samles sammen i nivå 2-enheter, men at antallet, bredden av og størrelsen på nivå 2-enhetene i praksis også vil bestemmes av andre både praktisk og prinsipielt viktige kriterier - som tydelighet av hovedprofil, ledelsesspenn, medvirkning og representativitet, størrelse på rektors ledergruppe, økonomisk bærekraft og robusthet, strategisk handlingsrom m.m.

Med en slik tankemodell vil konseptene K1 – K3 i hovedsak skilles fra hverandre ved antall og størrelse på nivå 2-enhetene, samt faglig bredde pr. nivå 2-enhet. Den viktigste "frie parameter" blir da antallet fakultet.

Modell K1:

Styrker:

- Tverrfaglighet mellom "nærliggende" fagområder (f. eks. mellom ulike teknologimiljøer eller ulike humsam-miljøer) kan muligens ivaretas på en enklere måte enn det man får til med flere og smalere fakulteter, *dersom* man forutsetter at dagens inntektsfordelingsmodell bevares uten endringer. IME mener dog at inntektsfordelingsmodellen *uansett bør revideres* med tanke på å bygge ned eventuelle disincentiver for tverrfakultært samarbeid der disse finnes (dette gjelder f. eks. mekanismer for fordeling av kandidatmidler innenfor utdanningsområdet). Dette vil uansett være viktig for å legge optimalt til rette for den "lange" tverrfagligheten, f. eks. mellom teknologi og medisin, eller mellom teknologi og samfunnsfag – disse er uansett ikke aktuelle områder for samorganisering på fakultetsnivå.
- Gir økonomisk robusthet på fakultetsnivå (store fakulteter som samlet sett alle har mange uavhengige inntektsdrivere).
- Dersom fagmiljøene ved NTNUs satellittcampuser blir organisert som geografisk baserte institutter (*noe IME i utgangspunktet mener ikke er hensiktsmessig*) vil modellen kunne gjøre det mulig for hvert satellitt-miljø å forholde seg til færre fakultet.

Svakheter:

- Gir fakulteter som er så store at representativiteten for hvert enkelt fagmiljø/-område i rektors ledergruppe i praksis blir sterkt svekket – hver dekan får ansvaret for et svært bredt og heterogent fagområde.
- Gir fakulteter med så store ledergrupper at dekanens lederspenn blir alt for stort (alt for mange institutter pr. fakultet), dersom dagens gjennomsnittlige instituttstørrelse skal beholdes. Et fakultet for teknologi vil som et eksempel få i størrelsesorden 15-20 institutter med dagens instituttstruktur. Et fakultet for teknologi og naturvitenskap vil få 20-25 institutter.
- Alternativt, dersom man slår sammen dagens institutter for å redusere antallet, vil modellen kunne gi u hensiktsmessig store institutter, slik at *instituttleders* kontroll-/lederspenn blir altfor stort. Iflg. tidligere rektor Jens Odderhede ved Syddanske Universitet viser erfaring fra fusjoner at ideell instituttstørrelse ligger mellom 20 – 40 fast vitenskapelig ansatte. De fleste av dagens fakulteter ligger allerede på et gjennomsnittstall i dette spennet, og det vil derfor være u hensiktsmessig å gjøre sammenslåinger for å redusere antall institutter vesentlig.
- Alternativt må man innføre ett ekstra formalisert ledernivå i modellen, for eksempel ved at man innfører "viserektorer" mellom dagens nivå 1 og 2, slik at det vi i dag kaller nivå 2 i praksis blir et nivå 3, eller ved å formalisere nivå 4 i form av faggruppenivået på instituttene. Begge modeller vil gi mer administrasjon og større avstand mellom ledelse og ansatte, med dårligere kår for medvirkning som resultat.
- Å dele opp i ett fakultet for teknologi og ett for naturvitenskap vil effektivt dele dagens IME (og IDI) og NT på tvers, uten at vi ser noen faglig begrunnelse for at dette er fornuftig (eller et klart kriterium for hvor grensen bør gå). Tvert i mot vil et slikt grep kunne bidra til å redusere samhandlingen mellom teknologi og naturvitenskap, og å gjøre den gjensidige berikelsen mellom profesjon og disiplin vanskeligere (cf. fusjonsplattformens føringer). Å gjøre noe slikt vil også være et grep som går på tvers av trenden i samfunnet for øvrig, hvor grensene mellom teknologi, naturvitenskap og realfag heller viskes ut enn trekkes tydeligere opp, og hvor det blir mer og mer samhandling og gråsoner mellom disse feltene. Et eksempel på dette er at UHR-organene Norsk råd for teknologisk utdanning (NRT) og Nasjonalt fakultetsmøte for realfag (NFmR), som ledes av hhv. FUS-leder og dekan IME, nå vurderer å slå seg sammen, siden det uansett er så mye og økende samhandling på tvers mellom de to organene.
- Alternativet, å slå sammen de to foreslåtte fakultetene for teknologi og naturvitenskap, vil effektivt sette oss tilbake til tiden før NTNU ble dannet, ved at man i praksis gjenskaper en slags "NTH – AVH – medisin"-struktur. Det vil kunne vanskeliggjøre og reversere mye av det kulturarbeidet og den tverrfagligheten NTNU har greid å bygge opp på tvers av fagområdene gjennom snart 20 år, ved at man får gigantfakulteter som i mye større grad enn i dag kan velge å "være seg selv nok". IME ser en fare for at rollen som Rektor kan bli redusert til en "borgermester"-funksjon.
- I forhold til det moderne synet på nødvendigheten av tverrfaglighet virker det gammeldags å skulle organisere alle teknologimiljøene i en egen "silo". Vi viser f. eks. til

NTNUs egen Visjonsrapport s. 182¹, hvor det står: "I økende grad krever arbeid med samfunnsrelaterte utfordringer at man ikke bare ser etter nye teknologiske løsninger, men også setter dette arbeidet inn i en forståelsesramme som skapes i samhandling med ikke-teknologiske/naturvitenskapelige fag." IME mener at en isolasjon av alle teknologimiljøene i et eget fakultet vil bidra til å bygge opp kulturelle barrierer mellom fagområdene (og mellom NTNUs hovedprofil og resten av NTNU) heller enn til å fortsette å bygge dem ned, slik det er behov å gjøre. På kort sikt kan det kanskje virke som den "korte" tverrfagligheten (f. eks. mellom ulike teknologidisipliner) ivaretas bedre i en slik modell, men vi tror at det på lengre sikt vil virke begrensende på den "lange tverrfagligheten", som i utgangspunktet er vanskeligere - men desto viktigere - å legge godt til rette for.

- Vil kunne svekke forankringen av NTNUs teknisk-naturvitenskapelige hovedprofil, dersom denne kun blir representert ved én av flere stemmer i rektors ledergruppe.
- Vil kunne føre til en svekkelse av kvalitetssikrende koordineringstiltak som FUS og FUL – og dermed på sikt til en svekkelse og fragmentering av viktige prinsipper for å sikre kvalitet i flaggskip-utdanninger ved NTNU (f. eks. fusjonsplattformens føring på at de sterke disiplinmiljøene skal spille en viktig rolle i undervisningen av basisemner).
- Har de største omorganiseringskostnadene av alle modellene.

Modell K2:

Styrker:

- Gir dagens NTNU-miljøer og omverdenen maksimal grad av bevaring av egenart, gjenkjennelighet og faglig identitet.
- Innarbeidet modell som vi har mye erfaring med, og som har implementert velfungerende mekanismer for tverrfaglighet og tverrfakultært samarbeid, som også kan videreutvikles i en ny organisasjon.
- Minimale omorganiseringskostnader for dagens NTNU-miljøer.
- Den foreslåtte nivå 3-strukturen gjør at vi innenfor denne modellen kan få til en fleksibel integrasjon av høyskolemiljøene som både ivaretar faglige synergier i faglig baserte instituttmiljøer, hensiktsmessig lokal autonomi og lederskap gjennom programmer og eventuelt sentra, og god synliggjøring av de enkelte campusers identitet og profil.
- Gir god forankring av NTNUs hovedprofil i rektors ledergruppe, ved at denne er distribuert over flere fakulteter.

Svakheter:

- Vil kunne oppfattes av høyskolene som arrogant og lite tilpasset deres behov om man viderefører dagens NTNU-modell "in extensio".

¹ Cf. <http://www.ntnu.no/campusframtid/visjonsrapporten>

- Vil kunne medføre at dagens nivå 3-organisering oppfattes som "hugget i stein", også der dette etter fusjon med høgskolemiljøene måtte gi u hensiktsmessige enheter på nivå 3.
- I utgangspunktet ikke umiddelbart opplagt hvordan organiseringen av høgskolemiljøene best kan gjøres innenfor denne modellen, slik at man oppnår hensikten med fusjonen uten at det samtidig oppstår uheldige konsekvenser (byråkratisering og lignende) for høgskolemiljøene. IME tror dog at dette er mulig å få til nettopp ved å ta i bruk den type nivå 3-organisering som er foreslått i notatet.
- Uklart hvordan nye fagmiljøer ved NTNU, eksempelvis sykepleierutdanningene og lærerutdanning 1-7, best kan innpasses i denne modellen.
- Å ikke åpne for flere fakulteter enn dagens kan gi betydelig økt forskjell i størrelse mellom og bredde på fakulteter, noe IME anser som mindre heldig fra et ledelses- og medvirkningsståsted.

Modell K3:

Styrker:

- Kan benyttes til å videreføre dagens velfungerende NTNU-miljøer på noenlunde samme måte som i dag, samtidig som den også gir rom for oppretting av nye fakulteter. Modellen gir dermed rom for god bevaring av egenart, gjenkjennelighet og faglig identitet, samtidig som den åpner for videreutvikling av organisasjonen, og gir fleksibilitet med tanke på innfasing av nye fagmiljøer.
- Har frihetsgrader nok til å kunne gi - dersom den implementeres på fornuftig vis - en god balanse mellom lederspennene på nivå 1, 2 og 3. Dette vil kunne styrke medvirkning på alle nivåer.
- Gir lave omorganiseringskostnader for de fleste miljøer – høyere kostnader kun for de faglige områder hvor man finner det godt gjort at det er en tilstrekkelig eksplisitt gevinst ved å splitte ut fagmiljøer fra eksisterende fakulteter (og/eller danne nye fakulteter).
- Gir potensielt mulighet for å sette sammen nivå 2-enheter med nye fagkombinasjoner der det måtte være et potensial i det. Eksempelvis kunne man kanskje tenke seg et potensial i å kombinere arkitektur, bygg- og konstruksjonsteknikk, kunst og design i ett og samme fakultet.

Svakheter:

- Potensiell fare for mange, små og underkritiske fakulteter uten tilstrekkelig robusthet, strategisk evne, og god balanse mellom forskning og utdanning (inkludert balanse mellom bachelor-, master- og ph.d.-nivå utdanning), *dersom* man ikke har tilstrekkelig fokus på dette i implementeringen. Denne svakheten lar seg dog omgå ved en fornuftig implementering der man har fokus på ovennevnte faktorer (ikke tillate underkritiske fakulteter).
- Kan utvanne forankringen av NTNUs hovedprofil *dersom* det blir for mange fakulteter som ikke berøres av denne. Denne svakheten lar seg dog omgå ved fornuftig

implementering (sørge for at mange nok fakulteter har et eierskap til og en andel i hovedprofilen).

- Kan, *dersom* det ikke implementeres gode mekanismer for å ivareta tverrfaglighet og tverrfakultær samhandling, vanskeliggjøre slike typer samhandling. Vi mener dog at denne potensielle svakheten kan imøtegås ved bruk av ulike slike mekanismer, så som en hensiktsmessig revisjon av inntektsfordelingsmodellen (nedbygning av eventuelle disincentiver for tverrfakultært samarbeid), FUS, FUL, tematiske og teknologiske satsingsområder med tydelig ledelse, tydelig studieprogramledelse for tverrfakultære program, etc.²
- Ledelsesspenntet for rektor kan bli for stort, *dersom* man deler inn i for mange fakulteter. Antall fakulteter bør bl. a. av denne grunn sannsynligvis ligge under 10.

Modell K4:

Styrker:

Vi ser ihht. ovenstående definisjon og de valgte kriteriene ingen spesielle styrker ved denne modellen, verken fra et overordnet NTNU-perspektiv eller fra et fakultetsperspektiv. Modellen kunne i høyden tenkes å være aktuell som en ”interims-modell” i starten av det nye NTNU (i det den tilsynelatende minimerer transaksjonskostnader for høgskolemiljøene i en overgangsperiode), men full faglig integrasjon fra starten av er nok å foretrekke hvis man skal ta ut den fulle gevinsten av fusjonen.

Svakheter:

- Ivaretar ikke selve hovedhensikten med SAKS-prosessen, nemlig å skape bedre kvalitet i små og underkritiske fagmiljø ved at de kobles tettere på større miljø av høyere kvalitet. Vanskelig å oppnå faglig integrasjon.
- Stor fare for at status quo opprettholdes, det vil si at fusjonen kun blir en formell sammenslåing og at aktivitet og organisasjon fortsetter som før. Inviterer i liten grad til å oppnå synergieffekter.

Konklusjon: *IME anser at et hensiktsmessig kompromiss for nivå 2-organisering i praksis vil plassere seg på den tenkte skalaen et sted mellom eksemplene K2 og K3. Dette gir lave kostnader, styrkene ved dagens organisering og erfaringene med den kan videreføres og videreutvikles, og det gis fleksibilitet for eventuelt å organisere store nye fagmiljøer, eller fagmiljøer som etter fusjon har nådd kritisk masse, som egne fakulteter dersom det vurderes som ønskelig. Sannsynlig optimalt fakultetsantall ligger så vidt IME kan bedømme i spennet 7 – 9.*

-
- ² Kunne man også – dersom medisin- og helsemiljøene ikke blir samorganisert på nivå 2 – tenke seg et FUMS (Forvaltningsutvalg for medisin- og sykepleierstudier) for å koordinere utdanningstilbudene på disse områdene?

Er det andre konsepter som bedre dekker kriteriene dere er kommet fram til?

Med den forståelse IME legger til grunn vil konseptene K1 – K3 i hovedsak skilles fra hverandre ved antall og størrelse på nivå 2-enhetene, samt faglig bredde pr. nivå 2-enhet³. Den viktigste ”frie parameter” blir da antallet fakultet, og de tre modellene K1, K2 og K3 blir å regne som eksempler på et mer generelt prinsipp. *IME mener at denne prinsipielle tenkemåten gir rom for de konsepter vi kan tenke på som hensiktsmessige for faglig organisering av nye NTNU på nivå 2, og vi foreslår derfor ingen nye konsepter.* Vi mener også at denne modellen, sammen med den prinsipielle tenkningen som er foreslått om nivå 3, gir rom for gode, fleksible løsninger med tanke på disiplin-/profesjonsorganisering, tverrfaglighet, geografisk identitet og hensiktsmessig grad av lokal autonomi.

Er den konseptuelle/prinsipielle tenkningen om organisering av nivå 3 som presenteres i notatet hensiktsmessig?

IME mener at ”institutt” bør være den primære modellen for organisering på nivå 3, i den forstand at dette er den enhet hvor ansatte har sitt langsiktige faste arbeidsforhold, sin faste nærmeste leder, og sin faglige primærtilhørighet. Et institutt bør etter IMEs oppfatning være *faglig og ikke geografisk definert*, for å sikre at den enkelte fagperson har en langsiktig tilknytning til et sterkt kollegium innenfor sitt eget fagområde. Dette er så vidt vi kan se en nødvendighet for at alle vitenskapelige ansatte skal ha mulighet til en god karriereutvikling, og at fagmiljøer som i dag er underkritiske skal få muligheten til å bli løftet faglig (slik noe av intensjonen med fusjonen vel er). Det stimulerer også mer til mobilitet og samhandling på tvers av campuser.

Ansatte kan så, som en del av sine arbeidsoppgaver ved instituttet, i varierende grad bidra inn mot andre definerte nivå 3-enheter som kan gå på tvers av fakultetsgrensene, så som ”skole”, som som hovedregel da blir geografisk basert, og med et mandat som er fokusert inn mot en konkret utdanningsoppgave, som kan gå på tvers av institutter og fakulteter. Som et konkret eksempel kunne man tenke seg en ”Skole for ingeniørfag” ved NTNU Campus Ålesund.

Ansatte kan også bidra inn mot ulike typer forskningssentra. IME anser dog at disse som hovedregel vil være tidsbegrensede (om enn langsiktig finansiert, og selv om unntak kan tenkes) og prosjektbaserte i natur, og basert på et sterkt innslag av ekstern finansiering. Sentra vil, avhengig av faglig nedslagsfelt, kunne eksistere både innenfor og på tvers av fakulteter, og være enten geografisk samlokalisert eller virtuelle. IME mener for øvrig at det uansett organisering er *viktig at nye NTNU blir et foregangsuniversitet for virtuell samhandling på tvers av campuser, basert på ny teknologi.* IKT-miljøene har spesielt gode faglige forutsetninger for og interesse av å bidra aktivt til en slik utvikling.

³ Vi er kjent med at en K1-variant med tre fakulteter, hvor teknologi og naturvitenskap er samlet i ett fakultet, vil bli foreslått som et mulig alternativ. Dette viser kanskje tydeligere et ”kontinuum” fra K1 til K3 enn det K1-varianten i notatet gjør.

IME anser konkret at konseptet ”skole” slik det er beskrevet i notatet kan være en hensiktsmessig mekanisme for å ivareta den nødvendige grad av lokal autonomi, fleksibilitet og agilitet ved satellitt-campusene, for å kunne bedrive god, effektiv og tverrfaglig preget profesjonsutdanning av høy kvalitet og i nært samarbeid med lokale interessenter (regionalt næringsliv, regional/lokal forvaltning, sykehus/helseforetak etc.). Vi tenker da på ”skole” som et konsept som i hovedsak er geografisk forankret på én hovedcampus (men der det også er prinsipielt mulig for relevante fagpersoner fra andre campuser å delta) og der de ansatte som deltar er ”frikjøpt” fra sine respektive institutter med en gitt prosentandel (f. eks. mellom 20 % og 90 %) for å bidra inn i det tverrfaglige teamet som jobber mot ”skolen”. ”Skolen” bør ha en lokal leder som disponerer et lokalt budsjett som er tilpasset god og effektiv drift, og som har styringsrett over de deltakende ansattes tid innenfor den prosentandel av deres tid som er avsatt til å jobbe inn mot ”skolen”. Et slikt konsept vil kunne gjøre det mulig å opprettholde og videreutvikle de lokale profesjonsutdanninger med den samme grad av fleksibilitet og tette samarbeid med lokalt næringsliv som i dag, samtidig som den enkelte faglige ansatte blir en del av et større faglig kollegium på tvers av campuser. Dette kan på sikt brukes til å gi den enkelte ansatte et faglig løft gjennom forskningssamarbeid (også videreutvikling av slikt samarbeid med lokalt næringsliv), gjennomføring av doktorgradsløp for ansatte som ikke har formell doktorgrad, etc., samtidig som man beholder de korte beslutningsveiene som anses som en styrke i dag, og som er nødvendige i den daglige driften.

Vi mener dog at begrepet ”skole” bør erstattes med noe annet, f. eks. begrepet ”program”, for å unngå forvirring i forhold til det engelske begrepet ”school”, som i universitetssammenheng har en helt annen betydning enn slik det er brukt i notatet. Å innføre ordet ”program” er også mer konsistent med vår språkbruk for øvrig rundt utdanning, som jo er organisert i studieprogram. Den lokale leder vil da kunne få betegnelsen ”programleder” eller ”studieprogramleder”, noe som på sikt også vil kunne bidra til å tydeliggjøre og styrke studieprogramlederrollen generelt ved NTNU, ved at vi innfører programlederen som en tydelig lokal leder med autonomi, mandat og ressurser tilpasset ledelsen av et utdanningsprogram.

Avsluttende kommentarer

I endelig høringsnotat som skal sendes ut 1/11-15 vil det være viktig å få tall og fakta knyttet til de ulike alternativene som da går videre – hvor mange ansatte, hvor mange studenter, hvor mange studiepoeng, hvor stor omsetning, hvor mye publisering, hvor stor BOA, hvilken studieprogramportefølje, etc. for de ulike fakultetene som foreslås, og de ulike fagmiljøene som inngår. Det er vanskelig å vurdere de ulike alternativene på en virkelig faktabasert og grundig måte uten slike tall.

Det er videre viktig å se campusutvikling og ny organisasjonsmodell i sammenheng. Dette betyr ikke at faglig organisering nødvendigvis bør innebære geografisk samling, men at man bør se med nye øyne på plassering av alle NTNUs ulike fagmiljøer når det nå skal bygges så mye nytt på campus som det dagens planer synes å indikere. Det er i denne sammenheng viktig at alle miljøers behov kartlegges godt og veies opp mot hverandre.

Tilslutt er det viktig at arbeidsgruppene for hhv. faglig organisering og administrativ organisering samkjører sitt arbeid så tidlig som mulig slik at man kan se organisasjon og administrasjon i sammenheng. En slik koblet vurdering må ligge til grunn for det endelige beslutningsgrunnlaget som skal legges frem for NTNUs styre våren 2016. Dette grunnlaget bør også inneholde en kvantitativt basert konsekvensutredning av de alternativene man ser på.

VEDLEGG: Individuelle uttalelser fra IMEs institutter og Studentrådet IME

Faglig organisering. Fusjon NTNU

Innspill og kommentarer på utkast til faglig organisering

Institutt for telematikk (ITEM), IME. 21.08.2015

Instituttet er invitert til å komme med innspill og kommentarer til dokumentet *Om faglig organisering av det nye NTNU: fire konsepter*. Spesielt har forfatterne av dokumentet ønsket innspill på følgende:

- Hvilke kriterier bør legges til grunn ved valg av konsept for organisering av den faglige virksomheten på nivå 2?
- Hvilke tre kriterier bør veie tyngst når en skal ta stilling til den faglige organiseringen på nivå 2?
- Hvilke styrker og svakheter ser dere ved de fire konseptene sett opp mot kriteriene?
- Er det andre konsepter som bedre dekker kriteriene dere er kommet fram til?
- Er den konseptuelle/prinsipielle tenkningen om organisering av nivå 3 som presenteres i notatet hensiktsmessig?

Under følger innspill fra institutt for telematikk (ITEM).

Ved organiseringen av nivå 2 og spesielt nivå 3 er det ITEM sin mening at man bør gjennomføre dette med minst mulig endring fra dagens struktur. Enhver endring bør ha en begrunnelse som

forsvarer omfanget av endringen. Jo større endringen er, jo større bør kravet til begrunnelse være. Årsaken til dette er at endring medfører store kostnader i form av omstilling, som på kort og mellomlang sikt svekker NTNUs konkurranseevne. For valg av konsept for organisering av den faglige virksomheten på nivå 2, bør man legge til grunn det konseptet som på best mulig oppfyller universitetets hovedoppgaver innen forskning og undervisning. Kriteriene **(i) langsiktig, grunnleggende forskning og (ii) kostnader bør veie tyngst**.

Det er hensiktsmessig å organisere nivå 2 basert på en faglig avgrensning, dvs. de fagmiljøene som har faglig nærhet bør organiseres i samme nivå 2 enhet. ITEM mener videre at det er viktig å organisere matematikk, kybernetikk og elkraft i samme nivå 2 enhet som IKT fagmiljøene. Hovedårsaken til dette er at de (matematikk, kybernetikk og elkraft) representerer grunnleggende disiplin fag (matematikk) og anvendelsesmiljø (kybernetikk og elkraft) for IKT fagene, som samlet sett styrker IKT kompetansen til NTNU.

ITEM mener at **modell K3 er den beste** for organiseringen av nivå 2. Denne modellen samler de nærliggende fagmiljøene i samme nivå 2 enhet. Den åpner også opp for å danne nye nivå 2 enheter der det ansees som hensiktsmessig, f.eks. innen økonomi og ledelse. Videre belyser ITEM noen svakheter ved de andre modellene:

- **Modell K1:** ITEM mener det er uheldig å skille mellom teknologi og naturvitenskap i ulike fakultet. F. eks. har det vært en styrke for IME å ha IMF på samme fakultet som typiske teknologi institutt som ITEM, IET, Elkraft, IDI og ITK. Den smale fakultetsstrukturen vil også gi store fakultet hvor det er utfordrende å utarbeide en strategisk visjon. Dette er i hovedsak på grunn av den store avstanden faglig sett mellom nivå 3 enhetene innenfor f.eks et fakultet for teknologi. Det vil også bli en ledelsesutfordring med for store nivå 2 enheter.
- **Modell K2:** Denne modellen innebærer å innpasse fagmiljøene fra Ålesund, Gjøvik og HiST i dagens fakultetsstruktur. For IME sin del, ansees denne modellen ikke å være vesentlig forskjellig fra modell K3. Ulempen ligger i at man ikke kan danne nye fakultet der det ansees som hensiktsmessig, f.eks. innen fagområdet økonomi og ledelse.
- **Modell K4:** ITEM mener at egne fakultet på Gjøvik og Ålesund virker i mot fusjonens mål om økt robusthet, samarbeid og styrkning av forskningen. Fra et faglig ståsted er det hensiktsmessig å organisere nivå 2 på en slik måte at nivå 3 enheter med nærliggende faglige områder er på samme fakultet. Dette mener ITEM er viktig for å kunne ta ut potensialet som ligger i fusjonen.

ITEM støtter forslaget om å organisere nivå 3 som enten institutt, skole eller senter. Dette ansees som en fleksibel organiseringsmodell som er nødvendig for å innpasse de fusjonerte enhetene i det nye NTNU. Utfordringen med en slik modell er økt kompleksitet i organisasjonen. Ett eksempel på dette er utydelig arbeidsgiveransvar når en ansatt arbeider under to eller flere institutt/skole/senter. Et annet eksempel er kravet til ulike måleparametere for de ulike nivå 3 modellene (en skole kan ikke forventes å ha samme krav til forskning som et senter). Begge disse utfordringene kan løses ved god ledelse.

Faglig organisering ved det nye NTNU

Innspill fra Institutt for matematiske fag

01.09.15 EMR

Bakgrunnen for dette innspillet er arbeidsnotatet fra *Gruppe for faglig organisering*, samt den tilhørende bestillingen fra arbeidsgruppen. Prosjektledelsen er bl.a. interessert i å få kommentarer på følgende spørsmål:

- Hvilke kriterier bør legges til grunn ved valg av konsept for organisering av den faglige virksomheten på nivå 2?
- Hvilke tre kriterier bør veie tyngst når en skal ta stilling til den faglige organiseringen på nivå 2?
- Hvilke styrker og svakheter ser dere ved de fire konseptene sett opp mot kriteriene?
- Er det andre konsepter som bedre dekker kriteriene dere er kommet fram til?
- Er den konseptuelle/prinsipielle tenkningen om organisering av nivå 3 som presenteres i notatet hensiktsmessig?

Kriterier (i prioritert rekkefølge):

1. Så liten forandring i forhold til dagens NTNU-organisering som mulig. Uansett faglig organisering vil fusjonen medføre store forandringer. Den nåværende fakultetsstrukturen ved NTNU er bred nok til å innlemme de eksisterende fagmiljøene ved høyskolene. På lengre sikt kan en eventuell justering av fakultetsstrukturen vurderes.
2. NTNUs egenart og hovedprofil bør være godt synlig også etter fusjonen. NTNU bør fremstå tydelig som et breddeuniversitet med en teknisk-naturvitenskapelig hovedprofil. Dagens NTNU gjør det. Alle fakultetene bør ha egne undervisnings- og forskningaktiviteter (evt. være involvert i tverrfaglige aktiviteter) som understøtter NTNUs egenart og hovedprofil. Alle fakultetene bør også ha ansvaret for ett eller flere disiplin-fag.
3. Det bør ikke være altfor stor variasjon på størrelsen av fakultetene.

Styrker og svakheter ved de ulike konseptene:

En smal fakultetsstruktur (konsept 1) vil gi veldig store fakulteter. Videre vil det bare være ett fakultet som er involvert i ingeniørutdanningen, en "utvanning" av NTNUs nåværende varemerke.

Den campusbaserte fakultetsstrukturen (konsept 4) inviterer i liten grad til å oppnå synergieffekter ved fusjonen, spesielt når det gjelder aktivitetene i Gjøvik og Ålesund. Formålet med den opprinnelige bestillingen fra KD synes vanskelig å oppnå med denne modellen.

Den brede fakultetsstrukturen (konsept 3) kan muligens være attraktiv med tanke fusjonen, men "utvanner" NTNUs nåværende hovedprofil og varemerke.

Den nåværende fakultetsstrukturen synest å være det beste alternativet når det gjelder å minske kostnadene med omorganisering. Denne strukturen er kjent og utprøvd, og representerer en "garanti" for at NTNUs egenart og hovedprofil også vil gjenkjennes i samfunnet etter fusjonen. Den nåværende strukturen er kanskje ikke den mest strømlinjeformede, men den representerer en struktur som har utviklet seg over tid, og som representerer både bredden og hovedprofilen på en god måte. En altfor strømlinjeformet fakultetsstruktur kan i utgangspunktet virke forlokkende, men har den svakheten at dette faktisk kan bli til hinder for tverrfaglig samarbeid (et fakultet kan bli seg selv nok, med mindre insentiv for samarbeid på tvers av fakultetene).

Tid og krefter bør brukes på å integrere aktivitetene fra høyskolene inn i den nåværende fakultetsstrukturen på best mulig måte. Det bør legges til rette for videreutvikling av kompetansen til de ansatte på alle nivåer i organisasjonen. For eksempel kan de som nå underviser ved høyskolene, og som ikke har førstekompetanse, få muligheter til å ta en doktorgrad hvis de selv ønsker det.

Vedrørende organisering på nivå 3:

Den sentrale grunnenheten på nivå 3 bør være "institutt". I utgangspunktet kan det virke som en god tanke å ha en grunnenhet av type "skole". En kan lettere inkludere både aktiviteter og ansatte med ulik bakgrunn og fokus.

NTNU bør, etter min mening, ta utfordringen når det gjelder å ivareta forskningsbasert utdanning på tvers av organisasjonen. Det vil opplagt gi utfordringer i starten, men NTNU og samfunnet totalt sett kan komme styrket ut av fusjonen ved å fokusere på instituttet som grunnenheten.

Noen tilleggskommentarer når det gjelder disiplinfagene: I den reviderte versjonen av fusjonsplattformen er det understreket at disiplinfagene danner grunnlaget for gode profesjonsutdanninger. Disiplinfagene skal også ha en sentral rolle når det gjelder undervisningen av basisemner. Selv om det er store forskjeller i grunnutdanningen i matematiske fag for ingeniører og sivilingeniører, vil det være naturlig at ansvaret for hele grunnutdanningen legges til ett institutt, både med tanke på optimal utnyttelse av læringsressursene og langsiktig koherent utvikling av utdanningene.

Når det gjelder "senter" som grunnenhet på nivå 3, så er det fordeler og ulemper med en slik konstruksjon. Det er derimot viktig at aktivitetene i et eventuelt "senter" ikke utvikler seg til å

bli for autonome i forhold til aktivitetene på et nærliggende institutt.

Det synest enda uklart i hvor stor grad grunnenhetene "skole" og "senter" bør brukes i den nye organisasjonen. Uansett organisering på nivå 3, er det viktig å ta ut synergieffekter der det er mulig, samt bevare og videreutvikle sterke forskningsmiljøer der de eksisterer i dag.

IET, 03.09.15

Innspill til

Ulike konsepter for faglig organisering

Institutt for elektronikk og telekommunikasjon (IET)

Arbeidsnotatet om ulike konsepter for faglig organisering ifm NTNUs fusjonsprosess med HiST, HiG og HiAa er diskutert i et ledermøte på IET. Tilstede var nestleder for undervisning, nestleder for forskning, kontorsjef, seniorrådgiver og instituttleder.

Saken er også drøftet løselig i diverse samtaler og uformelle møter på instituttet.

Basert på det utdelte arbeidsnotat av 26.06.15 er IETs foreløpige synspunkter:

Kriterier:

- Alle relevante kriterier som kan være med å begrunne en valgt organisering bør tillegges vekt. Kriteriene må imidlertid vektas slik at de mest relevante kriterier gis mest vekt.
- Av de nevnte kriterier i arbeidsnotatet prioriteres følgende kriterier
 1. Faglig synergi, tverrfaglighet og mobilitet.
Dette legger til rette for tverrfaglighet og økonomisk samstemthet mellom fagmiljø som har faglig nytte av å samarbeide.
Fakultetsnivået gir administrativ støtte – instituttnivået er utførende.
 2. Fleksibilitet
Den nye organisasjonen må kunne tilpasse seg kommende endringer og behov – både faglig, organisasjonsmessig og økonomisk.
 3. Strategisk evne
Organisasjonen må evne å kunne implementere de nyheter og trender som vil komme.

4. Kostnader

Den foreslåtte organisasjonsendring bør vurderes opp mot kostnader – både tid, ressursmessig og økonomisk – som vil komme som et resultat av den valgte organisasjonsmodell.

Den konseptuelle/prinsipielle tenkningen om organisering av nivå 3 synes å være hensiktsmessig og gir den nødvendige fleksibilitet. Vitenskapelig ansatte på høyskolene kan ha en affilert tilknytning til ulike institutt på nivå 2.

Vurdering av de fire fremlagte konsept:

Av de foreslåtte fire organisasjonsmodeller anses modell 1 og 2 å være mest aktuelle.

Modell 1 er krevende, men synes å gi størst fleksibilitet og størst grad tilrettelegge for faglig synergi, tverrfaglighet og mobilitet. Modell 1

- er den modellen som antagelig vil medføre de største organisasjonsmessige endringer – og dermed være mest kostbar.
- legger til rette for tverrfaglig forskning i og med at flere nærliggende miljøer som naturlig har synergieffekter ved å samarbeide er på samme fakultet,
- skaper en helhetlig økonomisk struktur for fagmiljøer som har synergieffekter å hente ved å samarbeide innen forskning og utdanning,
- skaper en overordnet ledelsesstruktur som legger til rette for strategiske satsinger og tiltak pga størrelsen på fakultetene,
- tilrettelegger for en enhetlig overordnet økonomisk modell for et stort antall institutt,
- åpner for å hente ut synergieffekter ved fusjonen.

Modell 2 er mer detaljert, men viderefører dagens NTNU-organisering i størst grad.

Modell 2

- vil antagelig være relativt enkel å implementere, og dermed langt mindre kostbar.
- viderefører dagens NTNU – på godt og vondt. Mye av dagens NTNU bør bevares, men problemer med å arbeide på tvers av fakultet vil lett kunne bli videreført,
- gir inntrykk av at høyskolene går inn i NTNU – dette kan bli krevende for høyskolene og begrense mulighetene for å hente ut synergieffekter.

Modell 3 kan lett skape fakultet av ulik størrelse og med ulikt økonomisk handlingsrom. Modell 3

- kan skape en heterogen ledelsesstruktur som kan vanskeliggjøre samhandling på tvers av fakultet og institutt,
- med et stort antall fakultet vurderes å minske mulighetene for å hente ut synergieffekter fra fusjonen.

Modell 4 minimerer synergieffekter ved fusjonen i og med at høgskolene i Ålesund og Gjøvik blir egne enheter. Modell 4

- dublerer fagmiljø og er lite hensiktsmessig,
- organiserer ikke etter faglighet,
- legger opp til samarbeidende enheter, men forsvarer ikke argumentet for å foreta en organisatorisk fusjon av NTNU og tre høgskoler.

På det foreløpige stadiet er det vanskelig å gi gjøre en grundig diskusjon av fordeler og ulemper ved de forskjellige modellene som er presentert. Det er i liten grad fremlagt logisk argumentering for hver enkelt modell, og det er heller ikke diskutert hva som gagnar NTNUs fremtidige forskning og undervisning på beste måte. Dette forventes i større grad presentert ifm presentasjon av konkrete alternativer ca. 1. november.

ITK-innspill om faglig organisering ved nye NTNU, 08.09.2015

Dette dokumentet gir innspill fra Institutt for teknisk kybernetikk (ITK) til arbeidsnotatet datert 26.06.2015 fra gruppen for faglig organisering av det nye NTNU, se http://www.ntnu.no/documents/1262755726/1262827395/Faglig+organisering_innspillsnotat.pdf/dc926573-d913-411b-a665-72781ccb5d11

Arbeidsnotatet omhandler konsepter for faglig organisering på nivå 2 og ikke på nivå 3, selv om det for sistnevnte foreslås enheter av type institutt, skole eller senter. Samtidig drøfter notatet heller ikke den viktige koblingen mellom faglig organisering og administrative løsninger, men henviser til at det er nedsatt en egen arbeidsgruppe for administrativ organisering og at de to arbeidsgruppene etterhvert må koordinere sitt arbeid før man innstiller på faglig organisering.

Overordnede betraktninger

Dagens NTNU er en stor organisasjon med 5085 årsverk som ble etablert i 1996. I de påfølgende år og frem til i dag har universitetet utviklet seg videre og vært gjennom omorganiseringer som har ført frem til dagens struktur. Tre av seks (eller syv hvis man inkluderer Vitenskapsmuseet) fakulteter ved dagens NTNU fokuserer på naturvitenskap og teknologi, som er NTNUs hovedprofil.

Av hovedprofil-fakultetene kan man grovt sett si at NT-fakultetet fokuserer på naturvitenskap, IVT-fakultetet på anvendt teknologi og IME-fakultetet på muligjørende teknologi. Likevel er ikke disse inndelingene renskarne ettersom fakultetene inneholder institutt som gjør at de går litt på tvers av hverandre. F.eks inneholder NT-fakultetet to teknologi-institutt, representert ved Institutt for kjemisk prosessteknologi og Institutt for materialteknologi. Disse instituttene kunne alternativt kanskje ha tilhørt IVT-fakultetet, men har sannsynligvis et mer relevant faglig fellesskap med instituttene på NT-fakultetet samt tilfører NT et viktig teknologi-perspektiv. Det samme kan sies om IME-fakultetets Institutt for matematiske fag, som alternativt kunne tilhørt NT-fakultetet, samt Institutt for elkraftteknikk, som alternativt kunne tilhørt IVT-fakultetet. Imidlertid tilfører disse instituttene sine respektive fakulteter gode perspektiver og en faglig balanse som ellers ville manglet. Oppsummert virker dagens organisering av NTNUs teknisk-naturvitenskapelige fakulteter å fungere godt, etter mange års tilpasning og utvikling både faglig og administrativt.

Samtidig fastslår arbeidsnotatet fra gruppen for faglig organisering i første avsnitt av kapittel 4 at «Det finnes knapt empirisk belegg for å hevde at den ene eller andre organisasjonsmodellen gir større sannsynlighet for høy akademisk kvalitet og attraktivitet». I siste avsnitt i vedlegg B trekkes det også frem at «...såkalt «verdensledende» universiteter ikke synes å fremvise en tydelig tendens når det gjelder faglig organisering. Selv om mange av de universiteter som NIFU har kikkert på uten tvil er eksellente universiteter, er det vanskelig å se en sterk sammenheng mellom det å være eksellent og deres organisering».

Dermed tyder kunnskapsgrunnlaget fra NIFU på at faglig organisering ikke er avgjørende for ytelsen til et universitet. I så måte er dagens NTNU som nevnt over godt innkjørt med en hensiktsmessig inndeling i fakulteter innenfor sin teknisk-naturvitenskapelige hovedprofil. Større endringer av dagens organisering vil derfor mest sannsynlig ikke føre til betydelige gevinster, men derimot stor risiko for betydelige faglige, økonomiske, personalmessige og administrative kostnader. Det bør derfor stilles krav om svært gode argumenter dersom det skal gjøres større endringer av den delen av det nye NTNU som har sin opprinnelse i dagens NTNU.

Hovedspørsmålet blir da hvordan man på en best mulig måte kan innpasse de tre fusjonspartnerne inn i den eksisterende organisasjonen. Disse er betydelig mindre enn dagens NTNU, med et totalt antall årsverk på 1362 fordelt som 830 ved HiST, 224 ved HiÅ og 308 ved HiG, noe som tilsvarer ca. 27% av dagens NTNU og ca. 21% av det nye NTNU, som vil ha tilsammen 6447 årsverk.

Konkrete innspill til konsepter for faglig organisering

I dette avsnittet gis konkrete innspill til hver av de fire foreslåtte konseptene for faglig organisering.

Sett fra høyskolenes perspektiv er alternativ 1-3 identiske med hensyn på at de ansatte ved høyskolene blir ansatt i disiplin- eller tematisk-orienterte fakultet, mens alternativ 4 skiller seg ut ved å gi de to geografisk adskilte campusene i Ålesund og Gjøvik status som egne fakultet.

Konsept 1: Smal fakultetsstruktur

Her komprimeres NTNU til fem fakultet, hvorav ett for naturvitenskap og ett for teknologi. Fra et teknisk-naturvitenskapelig synspunkt har vi følgende innspill:

- Teknologi-fakultetet vil tilsvare dagens IVT, IME og teknologi-enheter fra høyskolene. Det faglige kontrollspennet vil bli veldig stort og det faglige fellesskapet mellom instituttene tilsvarende lite. I praksis delegerer rektor fra seg mye makt til dekanen for et slikt teknologi-fakultet, hvor man risikerer å få et «NTH i NTNU».
- Ett fakultet for teknologi gjør også at man mister skillet mellom anvendt og muligjørende teknologi i rektors ledergruppe og i sin synlighet utad mot arbeidsliv og samfunn, noe som sannsynligvis er meget uheldig.
- Ett fakultet for naturvitenskap og ett for teknologi betyr at man rendyrker skillelinjene mellom naturvitenskap og teknologi, som fører til at man mister dagens gode tverrfaglige representasjon og balanse. Dette kan føre til mer silo-tankegang og i verste fall til mindre tverrfaglig samarbeid, som vil kunne svekke og undergrave hovedprofilen.
- Dette alternativet representerer en betydelig endring fra dagens NTNU, og vil sannsynligvis medføre store kostnader ifm. gjennomføring av en endringsprosess, uten tilsvarende sannsynlighet for gevinst, jf. kunnskapsgrunnlaget fra NIFU.

Konsept 2: Dagens NTNU-struktur:

Her videreføres dagens NTNU-struktur, hvor høyskolenes enheter må innpasses i denne. Fra et teknisk-naturvitenskapelig synspunkt har vi følgende innspill:

- Som tidligere nevnt er dagens struktur godt innkjørt over tid, med en velfungerende inndeling i fakulteter innenfor NTNUs teknisk-naturvitenskapelige hovedprofil. Kunnskaps-grunnlaget fra NIFU tyder ikke på at man bør gjøre større endringer av denne strukturen.
- Hovedutfordringen blir å innpasse høyskolenes enheter i strukturen. Ettersom høyskolene er organisert etter utdanning og ikke disiplin kan man f.eks tenke seg at de ansatte ved dagens høyskoler ansettes i linjeorganisasjonen i sine disiplinmessig mest relevante institutter. Samtidig kan man tenke seg at de «frikjøpes» til ansettelse i en skole, som definert i arbeidsnotatet, organisert slik at det tilhører et vertsfakultet, har skole-ansatte fra ulike institutt i linjeorganisasjonen og har eget budsjett og leder for skolen. En slik skole kan f.eks være motivert utifra utdanningsmessig fellesskap som i dag. Ved å gjøre det slik vil de ansatte både være inkludert i aktivitetene ved sitt linjeinstitutt (mhp. informasjonsflyt, strategisamlinger, osv.) samtidig som de i det daglige jobber ved sin skole med profesjonsrettet utdanning og forskning. Dette vil være en matriseorganisasjon som vil kreve endel administrative grep, men hvor de faglig ansatte vil kunne få en myk overgang fra dagens situasjon og inn i det nye NTNU. En slik modell vil også lett kunne tas i bruk for andre satellitter i Norge eller utlandet, f.eks for UNIK på Kjeller.
- Av konseptene som er foreslått i arbeidsnotatet vil dette konseptet sannsynligvis innebære minst faglige, økonomiske, personalmessige og administrative kostnader på lang sikt for de teknisk-naturvitenskapelige fakultetene.
- Når det gjelder organisering av de fagområdene som ikke tilhører hovedprofilen kan det godt tenkes at dagens fakulteter ikke representerer den beste organiseringen. I den grad de berørte fagmiljøene mener det er hensiktsmessig bør det være åpning for å endre på dagens organisering, f.eks innenfor økonomi og helse. Dette henger sammen med konsept 3.

Konsept 3: Bred fakultetsstruktur

Her utvides NTNU til elleve fakultet, hvorav tre innenfor naturvitenskap og teknologi. Dette konseptet tolkes som å representere et prinsipp om at det kan bli flere fakultet enn dagens syv fakultet heller enn et konkret forslag om at det skal bli eksakt elleve fakultet som i figuren på side 11 i arbeidsnotatet. I så fall har vi følgende innspill fra et teknisk-naturvitenskapelig synspunkt:

- Den teknisk-naturvitenskapelige inndelingen i tre fakultet opprettholdes, som er positivt. Disse fakultetene bør være dagens NT, IVT og IME.
- Organisering av de fagområdene som ikke tilhører hovedprofilen bør gjøres på en måte som er hensiktsmessig for disse områdene, og som samtidig unngår at hovedprofilen utvannes eller at rektor får en for stor ledergruppe. Hvis man f.eks ender opp med elleve

fakultet inkludert tre innen hovedprofilen vil representasjonsandelen for teknologi og naturvitenskap reduseres fra dagens 3/7 (43%) til 3/11 (27%). En slik organisering vil ikke lenger sende et tydelig signal til omverdenen om at NTNU skal ha en teknisk-naturvitenskapelig hovedprofil. Organiseringen bør derfor ikke være for fint inndelt og bør samtidig sørge for tilstrekkelig tverrfaglighet slik at disiplin-linjene ikke rendyrkes for mye, f.eks prinsipielt likt med slik som dagens NT, IVT og IME er inndelt innenfor det teknisk-naturvitenskapelige området.

Konsept 4: Campusbasert fakultetsstruktur

Her integreres HiST i linjeorganisasjonens fakultet, mens de geografisk adskilte HiÅ og HiG får status som egne fakultet. Fra et teknisk-naturvitenskapelig synspunkt har vi følgende innspill:

- Denne organiseringen medfører at HiÅ og HiG kan organiseres etter utdanningsmessige fellesskap som i dag. Ulempen ift. konseptet med organisering i skoler under vertsfakultet er at de ansatte ved NTNU Ålesund og Gjøvik ikke vil få tilgang til det indre livet (mhp. informasjonsflyt, strategisamlinger, osv.) i linjeinstituttene ved Trondheimsfakultetene.
- Det blir en assymetri i at HiST skal integreres i Trondheimsfakultetene, mens HiÅ og HiG blir egne fakulteter, selv om alle disse høyskolene i dag har samme type organisering og profesjonsrettede fokus.
- Man henter sannsynligvis ikke ut det fulle potensialet ved fusjonen ved å la to av høyskolene få særstatus som egne fakultet. Det kan kanskje være et alternativ i begynnelsen for å få til en myk overgang, men på sikt bør nok alle høyskolene integreres i samme fakultetsstruktur.

Oppsummering

Kunnskapsgrunnlaget fra NIFU viser at faglig organisering ikke avgjør ytelsen til et universitet. Samtidig har dagens NTNU utviklet seg over lang tid og har i dag en velfungerende faglig inndeling og velprøvd modell spesielt innenfor sin teknisk-naturvitenskapelige hovedprofil. Kostnadene ved større endringer vil kunne bli store og hovedutfordringen blir derfor å innpasse de nye enhetene fra høyskolene inn i det nye universitetet.

Derfor synes vi at en kombinasjon av konsept 2 og konsept 3 er det beste alternativet for det nye NTNU, der dagens tre teknisk-naturvitenskapelige fakultet videreføres og der man samtidig vurderer en hensiktsmessig organisering av de øvrige fagområdene på en slik måte at de tilhørende fakultetene verken blir for mange eller for disiplinmessig rendyrkede. Aktiviteten ved dagens høyskoler kan da videreføres gjennom skoler underlagt vertsfakultet, hvor de ansatte tilhører både linjeinstitutt (for formelt ansettelsesforhold og faglig fellesskap) og skoler (for daglig arbeid og faglig fellesskap). Aktiviteter på tvers av fakultetene bør som i dag ivaretas av bla. forvaltningsutvalg og tematiske satsingsområder.

Det viktigste kriteriet som bør legges til grunn ifm. valg av faglig organisering mener vi er endringskostnader (faglige, økonomiske, personalmessige og administrative) målt opp mot potensielle faglige gevinster. Ettersom NIFUs kunnskapsgrunnlag ikke finner en sammenheng mellom faglig organisering og akademisk eksellens betyr dette at endringskostnader blir det viktigste kriteriet, og at det nye NTNU derfor bør velge det konseptet som gir minst endringskostnader. Store endringer på kort tid er trolig det minst ønskelige scenariet, med størst omkostninger og risiko.

For øvrig virker den konseptuelle tenkningen om organisering av nivå 3 som presenteres i arbeidsnotatet hensiktsmessig, dvs. inndeling i institutt, skoler og sentre. Mens enheten institutt vil ha en balansert fordeling mellom utdanning og forskning og typisk deles inn etter disiplin-faglig fellesskap blant de ansatte, så vil en skole være en utdanningstung enhet som gjerne kan ha et faglig fellesskap på tvers av vertsfakultet, mens et senter vil være en forskningstung enhet som typisk også kan ha et tverrfaglig fellesskap. Disse grunnetenhetene på nivå 3 vil kunne gi tilstrekkelig fleksibilitet til å organisere den faglige virksomheten i det nye NTNU hensiktsmessig i forhold til det nye universitets samfunnsoppdrag, som vil favne både dagens NTNU og dagens høyskoler.

Ellers bør inntektsfordelingsmodellen (IFM) ikke endres betydelig ifm. etableringen av det nye NTNU. Dagens NTNU-enheter (fakultet/institutt) har lagt strategiske planer basert på dagens modell og er avhengig av at denne videreføres uten for store endringer på kort tid.

Tilslutt er det viktig at arbeidsgruppene for hhv. faglig organisering og administrativ organisering samkjører sitt arbeid så tidlig som mulig slik at man kan se organisasjon og administrasjon i sammenheng. En slik koblet vurdering må ligge til grunn for det endelige beslutningsgrunnlaget som skal legges frem for NTNUs styre våren 2016. Dette grunnlaget bør også inneholde en kvantitativ konsekvensutredning av de alternativene man ser på.

Mvh

Morten Breivik

Instituttleder ITK

Institutt for datateknikk og informasjonsvitenskap:

IDIs hovedbudskap er:

IDI vil arbeide for å styrke sin identitet som et samlet institutt innen Computer Science, og være en sentral medspiller i organiseringen av Computer Science feltet forøvrig i det nye NTNU. Institutt for datateknologi og informatikk bør være IDIs nye navn. Vi ønsker å videreutvikle våre styrker og vårt nasjonale og internasjonale omdømme som Computer Science institutt. Dette inkluderer evnen til å få attraktive forskningsprosjekter, produsere gode forskningsresultater, samt levere gode studenter. Unikhet og komplementaritet av våre studietilbud innen datateknologi og informatikk er viktig å videreføre.

Her følger en diskusjon om selve notatet⁴ og mer generelle innspill.

IDI mener at dette er et bra notat, og en grei diskusjon, som vitner om en åpen holdning fra IME-ledelsen.

De tre kriteriene er ok, bortsett fra at IDI foreslår å bytte “Ledelse og medvirkning” med “Strategisk evne”. Argumentet som brukes for at Strategisk evne ikke inngår i de tre kriteriene kan minst like godt brukes for Ledelse og medvirkning.

IDI liker modellen med et spenn mellom K2 og K3 som bestemmes etter nærmere diskusjon og innspill fra både nivå 3 og nivå 1. Samtidig åpnes det for fagmiljøer/institutter som har nådd en kritisk masse slik at dannelsen av et nytt fakultet kan vurderes, nå eller senere. Fleksibel modell, som det argumenteres godt for.

På nivå 3 snakkes det mest om “skoler” (bedre: studieprogrammer), som bør være geografisk organisert, og det kan vel være praktisk. Men det antydes også at et “senter” (= forskningssenter) bør være geografisk organisert, og her er jeg uenig. IDI mener at ideen om forskningssentra er god, men det bør være åpning for både fysisk samlede og “virtuelle” forskningssentra, som bestemmes av forskningsfokus, mål, og styrke/kompetanse.

Høringsnotatet gir en god analytisk tilnærming til de ulike alternativene for ny fakultetsstruktur. Som det fremgår av notatet, er det både fordeler og ulemper med hvert enkelt alternativ. Det er imidlertid hele tiden viktig å påpeke at valget ikke står mellom en ny fakultetsstruktur og dagens. Med tre nye høgskoler å ivareta, geografisk spredt, må det uansett på plass nye strukturer.

Vi på instituttnivå er mest opptatt av å etablere en mest mulig effektiv organisasjonsform uansett fakultetsstruktur. Den enkelte faglærer/forsker og studenten må stå i fokus. Hvordan bør NTNU organisere seg for å gi studenten og faglærer/forsker best mulig arbeidsforhold. Det bør være det sentrale i denne diskusjonen.

⁴ Foreløpig utkast til IMEs høringsuttalelse.

Fusjonsprosessen er en gylden mulighet til å forbedre NTNUs organisasjonsform slik at vi kan få mer effektive prosesser. Fra et administrativt synspunkt opplever vi på instituttnivå at det gjøres alt for mye dobbeltarbeid mellom fakultet og institutt. Fakultetet oppleves i mange sammenhenger som en flaskehals og unødvendig mellomledd. Hvem er til for hvem? Instituttets ledelse og administrasjon bruker ufordelaktig mye tid på rapportering til fakultet/sentralt. Fokuset må være på instituttnivå hvor primærvirksomheten skjer, og produksjonen foregår (som er grunnlaget for hele statsbevilgningen). Det er viktig at beslutningene som angår oss som institutt må bli tatt av instituttets ledelse. Vi er tjent med en fortsatt desentralisert struktur.

IDIs innspill i høringsnotatet er kort og konsist –Essensen er:

- Vi er opptatt av å holde fagmiljøet samlet, og unngå oppsplitting.
- IDIs fagområde må sees på som en helhet.
- IDI er åpne for et enda tettere samarbeid med høgskolene og deres IT-fagmiljøene.
- IDI ser det som positivt og ønskelig å inkludere disse IT-miljøene.

IDI foreslår å legge til: En sammenslåing både organisatorisk og geografisk av AITeL og IDI bør utredes som en mulighet.

En logisk konsekvens av IDI som 'datateknologi og informatikk'- instituttet er at K1 og K4 er uaktuelt. (litt av samme grunner som allerede står. K1 vil kunne splitte ikke bare IME men også IDI)

Både i K2 og K3 kan IDI finne sin plass som nå (i.e. innunder NIME (Nye IME)).

Ellers er det fryktelig mye som ikke er omhandlet ved å bare se på nivå 2 (og noen ord på mulige struktureringsmekanismer på nivå 3).

Hva gjøres f. eks. på de ulike nivåene, hvor tas de ulike beslutningene e.g. om ansettelse og økonomi. Dette er forresten svært ulikt også i dag ved ulike fakultet/institutt ved NTNU. Hva gjør nivå 1, hvilke prorektorer etc. Finnes det et nivå 4 (som dagens grupper). Hva med laber, er dette en type 'program'? Videreføres dagens tverrfaglige mekanismer (satsninger/muliggjørende tek) på samme måte i en K3 variant etc. etc. Det som er gjort nå er som å strukturere Norge ved å se på hvor mange og hvilke fylker vi skal ha (og at vi trolig fortsatt skal ha kommuner el.l.)

Selv om man nå har bestemt at man skal ha en fakultetsstruktur først (med en to-be modell av dette som snart skal implementeres, kan jeg ikke se at man ikke også trenger en 'ought-to-be' modell allerede parallelt med denne for hele organisasjonen (i.e. hvordan vil vi ønske at organisasjonene er strukturert i 2017). Når vi kommer så må man trolig gjøre visse kompromisser i forhold til en idealmodell, men hvis den ikke er tenkt og kommunisert, hvordan kan man nærme seg den?

1) Når det gjelder gode seleksjonskriterier, spilte Mads Nygård selv inn tre helt nye i diskusjonen til IKT-gruppen.

A) Mht oss selv - altså internt: Kunne utnytte den faglige styrken som eksisterer kollektivt og individuelt

B) Mht de rundt oss - altså eksternt: Kunne kontinuerlig speile vår faglige relevans for samfunnet i stort og smått

C) Mht til fremtiden - altså utviklingsmessig sett: Kunne sikre en robusthet ad tilpasninger/endringer som alltid vil komme over tid

2) Når det gjelder de angitte modellene, var holdningen i vår undergruppe på fredag som følger:

i) K4 - geografisk basert fakultetsstruktur: Uaktuell gitt ønsket om å skape noe nytt og bedre enn det som finnes allerede

ii) K2 - eksisterende NTNU-fakultetsstruktur: Uønsket som utgangspunkt for å unngå at de tre andre fusjonspartnerne skal føle seg overkjørt

iii) K1 + K3 - få & brede kontra flere og smalere fakulteter:

Utgjør de to ekstreme endepunktene i et spenn som det i seg selv kan være naturlig å ta som utgangspunkt for prosessen for å finne fram til et godt resultat.

Hvis for eksempel K2 da skulle bli resultatet av en slik prosess, så er det OK. Men det er mindre OK hvis en starter med K2 og prøver å tilpasse de andre tre fusjonspartnerne til den.

Institutt for elkraftteknikk:

Pga. sykmelding i instituttledelsen har instituttet ikke levert en skriftlig uttalelse innen fristen.

Høringssvar om faglig organisering

Til: Fakultetets administrasjon ved dekan Geir Øien

Kopi til: Studentrådet IME, Studenttinget

Fra: FTV'ene ved IME

Gjelder: Høring om faglig organisering

Viser til ledergruppemøtet 19.08.2015, hvor det ble spurt etter et høringssvar om faglig organisering ved nye NTNU. Vi har lagt våre meninger, NIFUs notat "Organisering av flercampus universitetet", og NTNUs fusjonsplattform, til grunn. Vi har ikke funnet noen andre konsepter for organisering som ikke er deket av notatet.

Hvilke kriterier bør legges til grunn ved valg av konsept for den faglige virksomheten på nivå 2?

Med tanke på studentene vil utdanning være ett essensielt kriterium for Studentrådet IME i denne fusjonen. Vi ser dog i denne debatten om faglig organisering at forskningsmiljøene burde legges foringen for universitetet. Denne vil forhåpentligvis skape gode synergieffekter i fagmiljøene, som studentene vil dra god nytte av i form av god undervisning.

Uansett løsning må NTNU legge til rette for mobilitet for studentene, gjennom å utvikle gode verktøy og rutiner for videoforelesninger. Dette burde derfor ikke være et kriterium som veier tungt i den faglige organisering.

Hvilke tre kriterier bør veie tyngst når en skal ta stilling til den faglige organiseringen på nivå 2?

Faglig synergi , Langsiktig, grunnleggende forskning

Studentrådet IME mener at forskningsbasert undervisning vil best bli tjent ved at NTNU blir faglig organisert etter forskningsmiljøenes premisser for gode synergier i sine fagmiljø. Dette vil da forhåpentligvis dra undervisningen i en retning mot mer interessant og forskningsbasert undervisning.

Egenart og gjenkjennbarhet

Studentrådet IME mener at nivå 2 burde være beskrivende for hva det jobbes med på alle nivå 3 institusjonene under det spesifikke nivå 2. Selv om dette kan gå ut over tverrfagligheten, vil det være med å styrke nivå 2'enes hovedprofil og dermed bidra til god rekruttering av interesserte studenter.

Hvilke styrker og svakheter ser dere ved de fire konseptene sett opp mot kriteriene?**K1: Smal fakultetsstruktur**

Vi mener denne modellen vil gå på bekostning av egenarten til fakultetene, samt svekke fakultetenes hovedprofil ved å gjøre den vag. Dette kan føre til gode faglige synergier, men det blir vanskelig med tanke på en svært stor omstrukturering på flere campus. Tverrfaglighet vil med denne modellen virke vanskeligere.

Argumentet som veier tyngst imot denne modellen er at dekanene ved disse fakultetene vil ha svært stor makt, og fakultetene vil bli så store at de vil fungere autonomt. Rektor og sentral ledelse vil stå i fare for å få svært liten innflytelse over universitet, rektor vil nok få en "borgemesterfunksjon", og man vil få en situasjon hvor administrasjonene ved de ulike fakultetene vil gjøre mye av den samme jobben. Denne modellen vil altså skape unødvendig byråkrati.

K2: Dagens NTNU struktur

Denne ser vi på som mest hensiktsmessig ut fra kriteriene vi har satt til å veie tyngst.

Vi vil også se at det blir opprettet et økonomifakultet i tillegg til dagens fakulteter, ettersom dette virker anbefalt av fagmiljøene, og vil skape gode synergier som igjen vil gagne studentene. Her igjen vil vi se det hensiktsmessig at fagmiljøene bestemmer som de vil gå sammen å danne et nytt fakultet. Vi vil fraråde at utdanning legger føringen her, ved f.eks. å danne et "ingeniør fakultet", men heller se på fagmiljøenes ønsker.

K3: Bred fakultetsstruktur

Denne modellen kan også virke hensiktsmessig ut fra kriteriene vi veier tyngst. Egenarten til nivå 2'ene vil bli svært beholdt i denne modellen, og vi mener den kan skape gode synergier. Igjen avhenger synergieffektene av om forskningen eller utdanning blir satt først. Så lenge man holder en sterk administrerende ledelse, vil denne modellen virke hensiktsmessig. Det må igjen advares mot å følge en utdanningsledet struktur, strukturen må baseres på forskningsmiljøenes ønsker.

K4: Campusbasert fakultetsstruktur

Vi mener denne strukturen vil virke mot hensikten av en fusjon med HiG og HiÅ. Vil ikke bidra til å skape gode synergier, og vil ikke hjelpe på studentenes felles NTNU identitet. Ut fra NTNUs fusjonsplattform virker ikke denne modellen aktuell.

Er den konspetuelle/prinsipielle tenkningen organisering av nivå 3 som presenteres i notatet hensiktsmessig?

Studentrådet IME er enige i tenkningen som presenteres i notatet ang. nivå 3.

Med vennlig hilsen

FTV'ene ved Studentrådet IME

Bendik Deraas, Signe Livgard, Phrida Norrhall, og Hallvard Haugen